

## מזמור לצבאות הזכרים

### סלמנדרת אוהד

הוֹרֵי הַשָּׁמַיִם הַפִּילוּ, וְהוּא לְבָדוֹ נִצָּחִי.

(דורי מנור, מכתש)

מֵהָאֶלְכוֹהוּל וְהַסָּמִים הַתְּנִנְרֵתִי,  
מֵהַלְכֵלֹךְ הַמְּבִיס שֶׁל הַתְּאֻתְנוֹת,  
מִבֶּשֶׁר רוּחִי הַמְּסֹרֶסֶר  
בִּידֵי לֹדֶר מֵתַעֲמֵר.  
וְלֵמָּה זֶה שְׂוֵה שְׂרוּחִי מִשְׁתַּחֲוֶה  
בְּפָנֵי מֶלֶךְ עֲלִיוֹן-כָּל-יִכּוֹל?  
כִּי רוּחִי, רוּחִי נִצָּחִית.  
כִּמוֹ מְקֻמוֹק בְּלִתִּי נִכְלָה,  
כִּמוֹ בְּקֶר פְּרוֹה וְחֹלֵב גְּדִיָּה,  
כִּמוֹ הוֹמוֹ בְּאַרְמוֹן בְּדִידוֹתוֹ  
כִּמוֹ אֶלְמֹג אֲרוֹג בְּטֵלֵאֵי הַיָּם,  
כִּמוֹ סֶלְמִנְדֶּרֶת אָדָם רוֹמֵץ  
שֶׁהִבְעִירוּהוּ בִּילְדוֹתוֹ וּבִנְעוּרָיו,  
וּמִפְּעַם לְפַעַם יִסְתַּחֲרֶר  
בְּהִשְׁרָפוֹת הַגַּחְמָנִית.  
כִּי אִם הוּא חֶפֶץ, שִׁיעָנָה,  
וְיִקְפֹּץ, וְיִקְפֹּץ, וְיִקְפֹּץ,  
כִּי אִם אִמֵּר לְרוּחַ: דָּאִי,  
הִיא תִּדְאָה, וְאִם אִמֵּר לְגֶשֶׁם  
וְלָרֶעַם וּלְחִשְׁמוּלָיו שֶׁל הַבָּרֶק  
כִּבְשׁוּ אֶת תַּמּוּז הַסִּקְתִּי,  
הֵם יָכוּ בְּאַרְקָטִיּוֹתָם.  
כִּי אֲנִי הַחִיִּמָּה, הַמִּתְחִי  
וְאֲנִי שְׁלִיֵּת אֱלֹהִים  
וְאֱלֹהִים הוּא שְׁלִיֵּתִי  
כִּי רוּחִי, וְרוּחִי, וְרוּחִי,  
נִצָּחִי.  
אֲנִי סֶלְמִנְדֶּרֶת-אֹהֶד.

## קינת הפלומלום

משום שנטלו זכיותי לתבע בעלות על הלך חיי – צויתי – אוחיון – כתב!  
את מכאוביה, יסוריה, רגוניה, בפני אדון שום נראות – מושל מרום ותחתון –  
בתבל שחונת אכלוסי – וי לורד – חזאי משעל וקפריזי – נפחת שני שביטים באסם  
נעוץ אנקולי ערירות –

מריר דם שוא, בזלל בלמוסי את שושנת הירח בהתחדשותה – וי לורד איזה ונדליזם  
חוללת, מחרצן תמר הרחם התגלעו זוג תינוקות, ברגע שהוא ברטיבות חשכתה המים  
עמדו – ואמרת – יהי – והיו הדברים להיות הוית אור קפוא בעור הנשום.

וי לורד – אני פחוס בתחנן לצלב את עתידי הסטטי – קיום גזוז מחר – פגסוס מרוט  
כנפים – סוס רבוץ ליבידו עז און! און! ורגלי כשלו מדהרה – מה היה דחוף לגזר  
את הזכרות המבטחת – את חוש הנורמליות, ההשארות הדורית, יבצבצום במחזוריות  
קוצי סיף טסטוסטרון – יכלתי להיות אכבר גבר מטפיו, אולטרה אבא-מופת; חוט  
אורג אל קוף קוסמוס הפת – מטריטר, מגרגר, מרטיט, מפרכס בטחב רטיבותן ההומה  
לזיוני – לשלח את קרן קצף הפירון, לחשר עברית אפרודיטה פצפנת – תוצר אהבים  
של זכר ונקבה – נקבה וזכר – ידעו וסטו.

וי לורד הייתי נותן בה טריליון חלבון שנה קצפצף להציף את אטלנטיס צאצאינו,  
נגלית על קטיפת גן העדן של החד-אמת. וי לורד למה גוללתני בסלע דראון? שוטטות  
נצחית בבלוז נוגה וכנוע, זין על צנימות הלב, זין על שלידות הנשמה שבי – אבל  
אמא – אמאש'לי כואב לה בבלוטת האמהות – היא מתמהמהת ימים רבים – ובכיה  
מתלקח ומקלח את מצפוני.

וי לורד השתרגנה אצות טנפת, נזר מצח מסגיר, והוגים את שמי... בן מזל סוטה נחר  
– מחרב בתפת את אידאת חזון ציון – בתי המקדש – מלחמות לא שלי – עקדות –  
עבדות – רצח דם ועלילות גבורה – גלות – השפחה של גויות, הכל הניחו על כתפי  
כאלו הן הרו בזדון את המורשת הטפשת הזו – ! וי לורד אני נקור שלוח לעלפון –  
שתום גורל מתהלך ואומר מהמ... על האין נשאל, וגם אם היה נשאל הייתי אומר  
מהמ... – כי זה המכתב וקבוע בין בן התמותה לאלהיו – וזה קפיטליזם – והומופוביזם  
וחזון המשיח – אתה הומו – מהמ... – לא יהיו לה ילדים – מהמ... – אמך תנסר  
ביסורי ענשיה – מהמ... – תשתגע! תסרס! תתנזר! מהמ... באחרית תשובת מרד  
תאות המשכב הדוחה היורה צופיות אש – קרפדות אש – דולפינות אש – חסידות  
אש – לטאות אש – צבא אש לפנתאון הפריצות הקוירית, טיב הסוטים שקם ללחך  
במישור המצעיד את עמם היהודי במישור גאלתו מהסבל – מהמזיק, המבנה, ההוזה  
אורגית כלאים – כשעכברוש רוש מזינו ברגש מנענע צנינות.

וּמֵאֵין יָבֹא עֲזָרִי כְּשֶׁאֲדִי לֹא שׁוֹמֵר, וְאֲדִי מִתְנַמֵּן בְּחִרְחֹרִיָּהם, יוֹמִיּוֹם קָמִים עָלֵי לְרַעָה מוֹקִינִי הַשְּׁעָבוֹד וְגַם דְּרִי גּוֹפִי הַבּוֹגְדָנִים בְּחִי הַמְּהוּהִים – קוֹמָה אֲדִנִי – אֲנִי אָבוֹד וּמוֹלֵשׁ נִקְלֵשׁ, נִכְתָּשׁ וְתֵשׁ כְּמַעֲט מִבְּטָחִי בָּךְ – ה' נָתַן ה' יוֹדַע כִּי בְּאוֹר סִתָּר אֲדִנִי – אָבֹל דָּלֵק הַמָּהֵם הַמִּסְכִּין לְשַׁעֲשׂוּעָךְ אוֹזֵל כְּהִתְחַשְׁבוֹת, כְּנִחִיצוֹתִי בְּצִלְמָךְ, וְוִי אֲדִנִי, אֹז מָה, שְׁפָתֵי תִתְפָּר וּפִי יִהְיֶה תְהִלָּתְךָ עַד שׁ...

## מזמור לצבאות הזכרים

תִּכְךָ גִּלְךָ פִּיפֶן כְּלָנוּ, הָאֶלֶף הָאֲחֵרוֹן זָחַל מִחוּץ לְזָמֵן וְשָׁב לִיקוֹם הַקָּמָאִי:  
שְׁבוּבָה שִׁיבָה, יָקוֹם בְּלֹאִי, צָפוֹן בְּחֹלוֹתֶיהָ שֶׁל פִּירְמִידָה מוֹמִית – בְּהִתְפֹּרְרוֹת עַד לְחוֹל מְטָרֶשׁ וְצָפוֹף.

בְּעֵצִים כְּלָנוּ נִחַפְנוּ בְּשֶׁק מְהוּהָ, בְּזוּזֵי עֵתִיד, מוֹאֲצֵי שִׁיבָה קְטוּפַת חֶסֶד.  
מִכְתָּרִים בְּדִיקְטוּרָה שֶׁל הַמוֹשֵׁל הַמְּמָלַח וְחִזִּירוֹ הַמְּסַאֲבִים, הַמְּכֻזָּבִים, בְּשֵׁם אֱלֹקִים הַבְּגוֹד, אֱלֹהֵי! זָרַע עֲשׂוּ פֹה כּוֹתֵשׁ אֶת הָאָרֶץ, רוֹמֵשׁ עַל עֲמָךְ, רוֹצֵץ דְּבִרוֹתֶיךָ, אֱלֹהֵי! מָה רִיק לְאִמֶּץ אֶת מוֹסְרְךָ וּלְהַשְׁמִיעָהוּ בְּפִרְהֶסִיָּה – חֲלוּל שֵׁם שְׁמֶךָ.

אֲנִי הַסִּנְדֵּלָר וְאֲנִי הַתּוֹפָר וְאֲנִי הַסּוֹעֵד וְאֲנִי הַמְּשַׁכֵּן עֲרִירִים, אֲנִי מִלֵּאָךְ הַקְּטִיפָה וְאֲנִי מַצְבִּיא בְּמַחְתָּרַת הַכְּרוֹנִיקָה –

אֱלֹהֵי – הָאֲנוּשׁוֹת הוֹלֶכֶת פִּיפֶן בְּגִלְל מִיטֵב נְצִיגִיָּה. אֲנִי סֵלַע שְׂאוּהָ לְהַנְהִיר אֶת מִימֵי הַטָּהָר – לְכוֹד הַסֵּתַעְפוֹת שֶׁל נְהִרוֹת הַבְּרִיאָה לְמִקְוֶה יָם הַרְמוֹנִי – גְּלִי הֵיִם לְפָנֵי שִׁישְׁאָבוֹם לְכִיס הַחֲזָק, חֵים שֶׁל בְּנֵי הַרוּחַ הַמְּהֻלָּכִים עַל דִּיּוֹנוֹת חוֹל וְאוֹיֵר.

אֱלֹהֵי – הוֹשִׁיעֵנו מֵאוֹיְבֵינוּ הַיְּהוּדִים שְׁחוּגִים עַל תּוֹרָתְךָ בְּבוּזִיָּה – מִלֵּאֲכִית כְּרוֹתֶת תְּהִלָּה וְהִלָּה – אֶטְלִיז קֶצְבִי יִשְׂרָאֵל – אֵיךְ לֹא אָבוֹשׁ וְלֹא אֶפְלֵם בְּעוֹלָם הַזֶּה? אֲנִי פּוֹסֵעַ עַל אָרֶץ קָבֵר אֲחִים, דּוֹרֵךְ וּמוֹעֵף גִּלְגּוֹלוֹת וְסִפֵּי עֲצָמוֹת, בְּשֶׁר מְבַעֵר רִקְבוּבֵי וְחִרוֹף, וְלֹא אֲזַהֵהוּ. הִזֵּה, עֵתִיד סְמוּי, לֹא אֶתִּירָא מִכֶּם כִּי מָה גְּרוּעַ מִמָּה שֶׁכָּבֵר מִתְאַרֵּעַ – מִיֵּלֵאֲרֵד יָמֵי כְּפוֹר לֹא יִמְחוּ

אֶת נִתּוּץ דְּבִרוֹת הַמוֹסֵר – נְבִיאֵי שֶׁקֶר יִקְדִּירוּ כָּל פֶּס אֲרָנִי שֶׁל אוֹר – עוֹרֵב לָבֵן – שְׁמֵשׁ לָבֵן – לִילָה לָבֵן – לְבָה לָבֵן – מוֹסֵר לָבֵן – כָּל הַבְּלִתִּי לָבֵן –  
אוֹי יִשְׂרָאֵלִי – אוֹי יְהוּדִי – אוֹי יְהוּדִים בְּדִיאֲסִפּוֹרֹת מְנוֹסֶתֶכֶם – אוֹי חֵים – אוֹי אֲמוֹת שׁוֹנְאוֹת – אוֹי אֱלֹהֵי –

אוֹי חֵים חֲדָפְעִמִּים – אוֹי – הַגִּלְגּוֹל הַזֶּה – אוֹי הַגִּלְגּוֹל הַבָּא אִם יִתְמַזֶּה בְּעוֹלָם הַשְּׁפוּף – אוֹי מָה שֶׁיִּכְלַתִּי לְהִיּוֹת – נִזְמֹר וְנִזְמֹר אֶת מְזִמּוֹר צְבָאוֹת הַזִּכְרִים – שֶׁל שְׂדֵי אֲשֻׁמְדָאִי – שְׁשִׁים וְאַרְבָּעָה תִּלְגִּינִים,  
וְלָהֶם זֶה לֹא דִי.